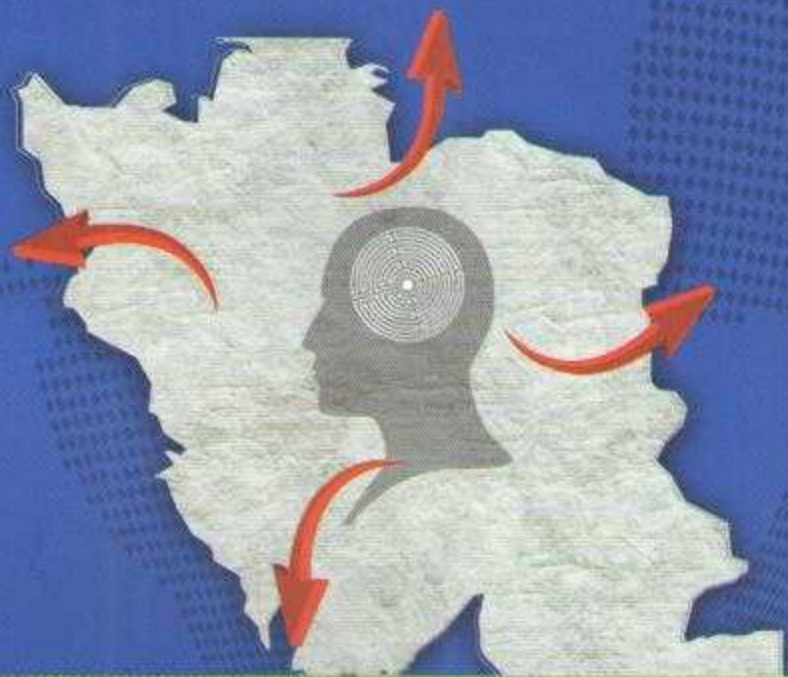

چکیده مقالات دهمین همایش سالانه انجمن علوم سیاسی ایران

وضعیت فکر سیاسی در ایران معاصر

اسفندماه ۱۳۹۵

چکیده و مقالات همایش و وضعیت فکر سیاسی در ایران معاصر

دهمین همایش سالانه انجمن علوم سیاسی ایران

۱۲.	فردیت دانش، گاهی در ایران کندوکاوی در خروجی آموزش و پژوهش در رشته علوم سیاسی	۳۶
	مرتضی بحرانی	۳۶
۱۳.	پارسی‌گردانی آشفته‌ساز Constitution	۳۸
	محسن خلیلی	۳۸
۱۴.	ویژگی‌های فکر سیاسی در ایران معاصر: رمانتیسیم سیاسی، اتوپیاگرایی و انقلابی‌گری	۳۹
	داود غزالی‌زندی	۳۹
۱۵.	سینمای ایرانی به مثابه محمل اندیشه‌ورزی سیاسی: مطالعه سینمای ۱۳۳۲-۱۳۵۷	۴۰
	سیدمحسن علوی‌پور	۴۰
۱۶.	ماهیت و راه و چاه اندیشه سیاسی در ایران معاصر	۴۱
	قدیر نصری	۴۱
۱۷.	تاریخ‌نگاری اندیشه سیاسی در ایران معاصر: نگرشی آسیب‌شناسانه	۴۳
	احمد بستانی	۴۳
۱۸.	سید فخرالدین شادمان و انحطاط اندیشی دوسویه	۴۴
	رضا نجف‌زاده	۴۴
۱۹.	آسیب‌شناسی دولت مدرن در ایران از منظر فکر سیاسی	۴۶
	خلیل‌الله سردارنیا	۴۶
۲۰.	آسیب‌شناسی و بازاندیشی توزیع دروس کارشناسی علوم سیاسی با گرایش‌های مقطع دکتری (مطالعه موردی: گرایش اندیشه سیاسی)	۴۷
	خدایار مرتضوی	۴۷
۲۱.	محدودیت؛ چارچوبی برای نظریه سیاسی در ایران امروزی با تأکید بر قانون اساسی ج.ا.ایران	۴۹
	سیدرضا شاکری	۴۹
۲۲.	کلام آخر در تفکر سیاسی	۵۰
	جواد حیدری	۵۰
۲۳.	چالش‌ها و ظرفیت‌های تفکر سیاسی در گستره عقلانیت شیعی	۵۱
	مهدی نادری	۵۱

پارسی‌گردانی آشفته‌ساز Constitution

محسن خلیلی^۱

Constitution، نماد حقوقی مدرنیته است. قانون اساسی (پارسی‌ساخته‌ی Constitution)، رسانای پنداره‌ی میان‌گاهی، ارزش‌های آکسیوماتیک، و تکنیک‌های برآمده از Constitution، نیست. به‌هنگام پارسی‌گردانی واژه‌گانِ آبستنِ معنایِ خاص (Pregnant Words with Specific Meaning)، زمینه و زمانه (بافتار = Context)، بازیافتنی نیستند و واژه، یله و رها، ترجمه می‌شود؛ بدون آن‌که، پیچیدگی‌های مفهومی موجود در زبان و زمانه‌ی خاصت‌گاهِ واژه، بازتاب داده شود. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، کشاکش اندیشه‌ها بر سر بُن‌مایه‌های تئوریکِ نظام نوپیدا، فضای فکری کشور را آغشته به چالش‌هایی نمود که نشانه‌های آن، آشکار است. نگارنده، با بهره‌گیری از نظریه‌ی ترجمه‌ناپذیری فرهنگی و با کاربردِ دوروشِ ریشه‌شناسی (Etymology = دانش خوانشِ تاریخی) و هم‌سنجیِ متن‌آمیخته (Intertextual)، کوشش کرده است تا نشان دهد که بافتارِ تاریخیِ پدیدآورنده‌ی واژه‌ی Constitution، سببِ ترجمه‌ناپذیریِ آن شده است؛ زیرا، آن‌چه که به نام قانون اساسی در زبان پارسی پدیدار شده است، تواناییِ بازتابشِ درون‌مایه‌ی انگاره‌ی کانونی (Theme of Central Idea)، هست‌مایه‌ی آکسیوم‌های نظری (Existence of Theoretical Axioms) و کارمایه‌ی تکنیک‌های کاربردی (Compound of Practical Techniques) Constitution را ندارد. زین سبب، اندیشه و کنشِ سیاسی حقوقی را در گستره‌ی جامعه‌ی ایران، دچار آشفستگی ساخته است.

کلمات کلیدی

پارسی‌گردانی واژه‌گان، Constitution (قانون اساسی)، آشفستگی پراکسیس سیاسی، آشفستگی تئوری سیاسی.